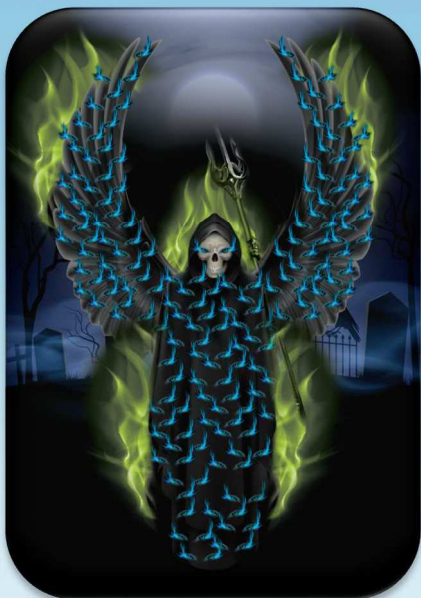

אור השכינה
קול השופר
ביאת
משיחנו תלוי
בתיקון
הברית
קודש
עיקר
התיקון
תלוי
ביסוד
לתקנו,
ובו תלה גם
כן
ביאת
משיחנו
באלף
הששי
ועיכוב
הגאולה
(אור הגנוז)

פעלי

החיד"א זי"ע"א כותב בנחל קדומים, ז"ת"ד:
אם אחד נכשל במליון הסתכלויות, יהיה
למלאך המות שלו מליון עיניים! (ע"ז כ:)

עלון יומי דהתאחדות הקהלות

נתייסד בארץ הקודש ביום ה' טבת ה'תשע"ו

כולל הלכות ומוסר שאלות ותשובות מכתבים וסיפורים פסקי דין בירורים בענין שמירת עיניים, ובפרט דרשנים שמוסרים שיעורים בתערובות אנשים ונשים

116

דבר המערכת

בהמשכים

המערכות על תקון שמירת העיניים

ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור בשנים תק"ו-תשע"ו. ומכתבים של גדולי ישראל על שמירת עיניים.

מעין עולם הבא

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על קדושת השבת

מצב שמירת עיניים בימינו

כמה עבירות עובר השומע דרשות של הרבנים הדרשנים המדברים בתערובות בלי מחיצה כשירה - דין תורה בבית דין של מעלה - שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

תיקון הברית

מלוקט מדברי חז"ל ש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים זוה"ק ותיקונים ועוד

הנער בן 15 שעבר מות קליני

מה שראה בעולם האמת ובזכותו נתעוררנו להוציא לאור העלון הזה

שלום בית ופרנסה ברוח

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על שלום בית ופרנסה ברוח - הצלחה בזיווגים.

ז. ופעם אחת היה האיש צורך הנזכר לעיל מסדר סדר בלילה ראשונה של פסח כסדר היהודים בכל תפוצות ישראל, ובתוך הסעודה קם האיש הצורך מן השלחן והלך לבית הכסא, ואשתו היהודיה עשתה כמחריש לו הלכה תיכף אחריו לראות מה הוא עושה בבית הכסא, וראתה דרך החור לבית הכסא והנה היה חדר יפה עומד שם וגם שלחן היה מלא מכלים של כסף וזהב ומטה מוצעת בכל מיני יפוי ובתוך המטה היתה אשה יפיפיה מאוד ערומה והצורך הנזכר לעיל היה מתדבק עמה במטה, ומרוב הפחד של האשה היהודית הלכה לביתה סרה וזועפת, ואחר כך כמו רביעית שעה בא גם בעלה הצורך והאשה היהודית לא דברה מאומה עד כעת. למחרת הלכה האשה היהודית לבית הרב הגאון הגדול מור' שעפטל ז"ל וסיפרה לו כל המאורעות הנזכר לעיל, ושלח הרב אחר הצורך והודה הצורך שיש לו אשה זרה אשר היא לא מזרע האדם ואז כתב לו הרב קמיע א' בשמות הקדושים עד שהוכרח הצורך לעזוב האשה הזרה ההיא מן החיצונים.

ועד שמירת עיניים דהתאחדות הקהילות ארגון מוקדש לתיקון שמירת העיניים

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

בְּאוֹצֵר הַמִּדְּרָשִׁים (דף רס"ב):

אָמַר מֹשֶׁה לְנֹסְרֵי גִיּוֹל

מִפְּנֵי מָה יֵהָיו תְּלוּיִים (הָאֲנָשִׁים)

בְּעֵינֵיהֶם, אָמַר לֵיהֶם (בְּהִינּוּם)

מִפְּנֵי שֶׁהֵבִיטוּ

בְּאִשְׁתֵּי אִישׁ

החיד"א זי"ע"א כותב
בנחל קדומים, וזת"ד:
אם אחד נכשל במליון
הסתכלויות, יהיה
למלאך המות שלו
מליון עינים! (ע"ז כ:)

כל ראיה אסורה שאדם
נכשל, אם הוא לא בוכה
מיד, אם אינו עושה
תשובה מיד, הוא מוסיף
עוד עין למלאך המות.

שלא יחקה את המינים. ופירש"י: "יחזיק ידיהם בחוקותיהם". יחקה לשון חוק. ובברייתא שם: ובשוק לא יעשה כן, משום שנאמר: ובחוקותיהם לא תלכו, ואם עשה כן צריך בדיקה אחריו.

ואף ששם האיסור לפי שיש בו סרך של עבודה זרה, כמו שכתב רש"י במשנה, דטעמא דגומא משום שהוא חוק הצדוקים לעבודה זרה, מ"מ יש בו משום חיזוק למהרסים, שהם היי הראשונים להנהיג מנהג חדש זה של חגיגת בת מצוה וכמש"כ במלמד להועיל שם, וזהו באמת טעם שלא לחוג חגיגת בת מצוה בבתי כנסת, נוסף על הטעם שכתב הגר"מ פינשטיין שליט"א בספרו אגרות משה שם, מכיון שחוגגים חגיגה זו חוץ לביהכ"נ ניכר הדבר שאין הכוונה לחקות מנהגי האפיקורסים, כמו שכתבו התוס' בחולין שם ד"ה ובשוק לא יעשה כן, שהרואה שעושה בביתו אומר לנקר חצרו הוא עושה. וגם כאן יראו הכל שאין עושים חגיגה זו בבית הכנסת כמנהגם הם, אלא לשם שמחת המשפחה ולשם חיזוק חינוכי לבת שהגיעה לגיל המצוות.

בפרק הזה מבואר:

העונשים הקשים שמענישים את האדם על שנהג בפריצות והפקירות, ועל שהדריכו את בנותיהם במלבושי פריצות ושחץ, וכו' - הפוגמים בברית קודש לא יזכו לראות פני משיח, ונידונים בגיהנם לדורי דורות ומעכב הגאולה - כל עבירה באה לפנינו בעצמו ומעיד עליו אתה עשיתני ויצרתני ביום פלוני ופלוגי - גודל העונש למחוסרי אמונה שאפילו צדיק אם אינו שלם באמונה אין לו עולם הבא - מי שכועס על אשתו כשלא עשתה דבר בשבילו, סימן שהוא מחוסר אמונה חס ושלום - להתחזק באמונה אפילו כשיש לו אשה רע - שויתי ה' לנגדי תמיד - עצות

ודרך על ידי טהרה וקדושה, ופירש ברעיא מהימנא והעתקנו לשונו לעיל בפרק ד דהיינו טהרה מבפנים וקדושה מבחוץ ושם פירש הרשב"י ע"ה שב' אלו נקנים על ידי עסק התורה, אמנם במה שכתבתי בשער האהבה (פרק ח) בענין טהרה, כי עיקר טהרה הוא על ידי האש והיושב בתענית מטהר עצמו על ידי הרתחת חלבו ודמו הנתך באש חולשת גופו, אמנם רבותינו ז"ל פירשו גם כן שהיושב בתענית נקרא קדוש, נמצא שעיקרו הוא קדושה וקדושה זו היא הימין, דכתיב (משלי יא, יז) גומל נפשו איש חסד. ועיין במה שכתבתי, וטהרה נאמר שעיקרה על ידי הטבילה במקוה, כמו שהארכנו בפרק ח. ויצדק בקצת מה טהרה מבפנים, כי על ידי כך הנשמה נטהרת מבפנים. וב' דברים אלו צריכים בהכרח לבעל תשובה, כי מאחר שהוא פגום, לא תועיל עסק התורה לטהרו ולקדשו, כי לרשע אמר אלקים מה לך לספר חוקי, ולכך צריך לטהר עצמו בטבילה, ואחר כך לקדש עצמו בתענית לסגף עצמו תמורת מה שנהנה, כמו שנאריך בשער התשובה בעזרת ה', ואחר כך תועיל הטהרה והקדושה על ידי דברי תורה, והתורה תשלים לו הטהרה והקדושה, שאם אינו עוסק בתורה מה תועיל כל תשובתו, ונמצא שאין לו טהרה וקדושה בשלמות כראוי, הרי ב' בחינות דרך כלל לקניית הקדושה.

עוד צריך לקניית הקדושה קדושת המקום, עוד כמו שמצינו שנזכר בתורה פרשת אחרי מות מקום קדוש ויש בזה ב' בחינות, או היות המקום מקודש על ידי עסק התורה והתפלה, כגון בית המדרש או בית הכנסת, או קודש מקום מובדל ומופרש מבני אדם ומקום בדד מבני אדם הוא הכנה גדולה לדבקות, ולכן היו החכמים הראשונים פורשים עצמם ממקום הישוב ונקראו כת המתבודדים, כמו שהביא החסיד בעל חובת

(עבודות על כרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל): שְׁאָמַר: לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל מַאֲמָרֵי חַז"ל.
נִתֵּן לְהַאֲרִיךְ עַל כָּךְ בְּעוֹד עֲבֻדוֹת רַבּוֹת, אֲךָ דִּי בִּכָּךְ לִמְבִּין.
לְשָׁלִישִׁי - אוֹתוֹ אַחַד יָקָר שֶׁעֲדִין לֹא זָכָה לָקִים אֶת כָּל מִצְוֹת הַשֵּׁם בְּכָל דְּקְדוּקָתָהּ, גַּם הוּא צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל וּלְקַרֵּא בְּכָל יוֹם בִּסְפָר הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁעַל יָדֵי הַקְרִיאָה תִּזְדַּכֵּךְ נַפְשׁוֹ וְתִטְהַר מִכָּל זָהָמָה וְיִמְשֹׁךְ בְּעֻבּוֹתוֹת אֲהָבָה לַעֲבֹדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּנוֹדֵעַ בִּסְפָרִים קְדוֹשִׁים וּמַגּוּרֵי הָאֲרִיז"ל.

וְלִרְבִּיעִי - הַמְּחַפֵּשׁ מִפְּלֹט וְאִינוּ בּוֹדֵק, אִם אֲזִנּוּ כְרוּיָה לְשִׁמְעַ, נִתֵּן לְהִסְבִּיר וּלְבַאֵר לוֹ כִּי דָעָה זֹה הִיא הַהֶפֶךְ הַגָּמוּר לְאֻמָּת, וּבָאָה לְהַרְחִיקוֹ חֲלִילָה מִהַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה שֶׁיְּכֻל לִזְכּוֹת בָּהּ!

סֵפֶר הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ - הוּא הַמְּרַפָּא לְנֶפֶשׁ הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר שְׂקִים! בְּכַח הַקְרִיאָה בּוֹ לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם וּלְרַפְּאָה מִכָּל חֲלִי וּמִכָּל מַדּוּת רָעוֹת וְתַאֲוֹת רָעוֹת רַחֲמָנָא לִיפְּלֹן, עַד שֶׁהִיא מְאִירָה וּמִזְהִירָה בְּאוֹר קְדוֹשׁ וְעֲלִיוֹן. וְכָל הַאֲזָהָרָה אוֹדוֹת לַמּוֹד הַקְּבֵלָה וְהַהֲגָבּוּלוֹת עַל כָּךְ לֹא נֶאֱמָרוּ כָּלָל וְעַקֵּר עַל לַמּוֹד פֶּשֶׁט הַזֶּהר וּמוֹסָרָיו וְעַל הַקְרִיאָה בּוֹ, אֶלָּא נֶאֱמָרוּ עַל לַמּוֹד בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַכּוֹנוֹת, שֶׁעַר הַגְּלּוּלִים, עַץ חַיִּים וְכוּ', אֲשֶׁר לְלַמּוֹדֵם נִצְרָכוֹת הַכֵּנָה גְּדוֹלָה וְאֲזָהָרוֹת גְּדוֹלוֹת. וְלָכֵן אֵין בְּכָךְ כָּל חֲשֵׁשׁ, וְתוֹכֵל לְצַמֵּחַ מִכָּךְ רַק טוֹבָה וּבִרְכָה לְאָדָם עֲצֻמוֹ וּלְכָלל יִשְׂרָאֵל.

בְּמִיחָד שֶׁזָכִינוּ וַיֵּשׁ לָנוּ כִּיּוֹם אֶת הַזֶּהר הַמְּחַלֵּק לַעֲמוּד הַיּוֹמִי - לַמּוֹד קְבוּעַ בְּכָל יוֹם, מִסְפָּר דְּקוֹת הַמַּעֲנִיקוֹת לָנוּ אֶת הַכֹּחַ, אֶת הַעֲצָמָה, אֶת הַהֲבִנָּה הַעֲמֻקָּה בְּכָל תּוֹרַת הַנִּגְלָה וְהַנִּסְתָּר. וְאִם תִּשְׁאַל, מַדּוּעַ עָלֵי הַקְדִּישׁ מִזְמָנִי הַיָּקָר בְּכָל יוֹם יוֹם, אוֹלֵי כְּדָאֵי פַעַם בְּשָׁבוּעַ וְכַדּוּמָה?

אֵינֶךָ הַרְאִשׁוֹן בְּשִׁאֲלָתְךָ, גַּם תִּלְמִידִיו שֶׁל רִשְׁבִּי שֶׁאֵלּוּהוּ שֶׁאֵלָה מַעֲיָן זֶה: מַדּוּעַ לֹא יֵרֵד מִן לִישְׁרָאֵל פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה עֲבוּר הַשָּׁנָה כְּלָה, לָמָּה יֵרֵד הֵמָּן מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ?

תְּשׁוּבָתוֹ שֶׁל רִשְׁבִּי: מִשָּׁל לָמָּה הַדָּבָר דּוּמָה, לְמַלְךְ בִּשְׁרָ וְדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ בֶּן יָחִיד, וְנִתֵּן לוֹ מִזּוֹנוֹתָיו פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה. לֹא הִיָּה הֵבֶן מִקְבֵּל אֶת פָּנֵי אָבִיו רַק פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה. עֲמֵד הַמֶּלֶךְ וְנִתֵּן לוֹ מִזּוֹנוֹתָיו בְּכָל יוֹם - הִיָּה מִקְבֵּל אֶת פָּנֵי אָבִיו כָּל יוֹם.

אֲףִי יִשְׂרָאֵל כּוֹן, מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֲרַבְעָה וְחֲמִשָּׁה בָּנִים הִיָּה דּוֹאָג וְאוֹמֵר: אוֹלֵי לֹא יֵרֵד מִן לְמַחַר וְנִמְצָאוּ כָּלן מֵתִים בְּרָעַב, אֶלָּא, שְׂכֵלִם מְכֻוִּנִים לִבָּם לְשָׁמִים.

וּלְעֵנִינֵנוּ, אֵין לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַקְדָּשָׁה שֶׁנִּסְפָּגְתָּ מִלַּמּוֹד הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ. מִי שֶׁטָּעַם אֶת הָעֲרֻבוֹת וְהַמְתִּיקוֹת בְּהִתְמַדְתָּהּ, אֶת הַקֶּשֶׁר לְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת ה"מְכֻנָּה לְבוֹ לְשָׁמִים", רוּצָה לְטַעַם מִמֶּנָּה בְּכָל יוֹם, רוּצָה לְקַבֵּל אֶת פָּנֵי אָבִיו שֶׁבְּשָׁמִים בְּכָל

הופיע הדיסק המדהים
של הנער בן 15 שהיה במוות קליני
ב-14 שעות האזנה מעולם אחר. 15 פרקים מרתקים מהעולם
להזמנת הדיסקים לקוראי העלון הזה בחינם: 0527651911 -
להזמנות דיסקים 10,000 שיעורים על התנ"ך, דף היומי של
הזוהר, הזוהר הקדוש, ועוד: 0544577956

הדיסק הזה שנעשה בזכות הנער נתן ועולה 50 ש"ח מחולק בחינם לכל קוראי העלון הזה טלפון 0527-651911

קטע מדברי הנער נתן: - שואל בקהל: ראיתה משהו שקשור לאינטרנט לא כשר?

נתן: כן, יש גם מי שלא שומר את העיניים שלו ומסתכל על בנות פרוצות, וגם מי שמוציא זרע לבטלה,

ארץ תחתיות זה המקום הכי הכי גרוע שיש. האנשים שמגיעים לשמה, הכי הרבה אנשים יש שם דווקא במקום הזה. מי שאומר לשון הרע, מי שמלכלך על מישהו, מי שמוציא זרע לבטלה, מי שלא שומר את העיניים שלו, [זה המקום].

העלון הזה נעשה ונגמר רק בזכות הדברים החמורים על שמירת עיניים ותיקון הברית לשון הרע ומוציא שם רע שהנער הצדיק נתן סיפר וגילה לנו.

בְּלוּרִית לְאוֹר הַהִלָּכָה

לג

לְהַגְדוּלִי הַפּוֹסְקִים הַנ"ל בְּשָׁפִים הֵן לַעֲנִין הַאיִסוּר הַחֲמוּר שֶׁל וּבְחֻקוֹתֵיהֶם לֹא תִלְכוּ. וְהֵן בְּעִנִּין אִיסוּר הַחֲמוּר שֶׁל חֲצִיצָה בְּתַפְּלִין הַקְּרוּשִׁים וְעוֹד שֶׁיֵּשׁ לִירָא שֶׁלֹּא יִחְטִיאוּ אֶת הַרְבִּים גַּם מִבְּנֵי צִיּוֹן הַקְּרִים בְּזֶה חֵס וְשֵׁלוֹם, עַל כֵּן לִמְעַן הַשֵּׁם וּלְמַעַן הַשֵּׁם כָּל מִי שֶׁיִּרְאֶה ה' יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ נִגַּע מַעַט בְּלִבּוֹ יִסּוּר מִמֶּנּוּ הַשֶּׁרֶץ הַטָּמֵא הַזֶּה הָעוֹן הַגְּדוֹל הַזֶּה שֶׁל תְּבִלּוּת וְלֹא יִתְחַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם עַל יָדוֹ וּבְיָדָיו כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ רִיחַ תוֹרָה וְרִיחַ יִרְאָה שָׁמַיִם יִסִּיר אֶת הָרִיחַ הָרַע וְהַקְלִיפָה הַזֹּאת מֵעַל רֹאשׁוֹ כִּי כָל דָּבָר שֶׁהוּא נִגְדַּר רַעַת תּוֹרַתֵינוּ הַקְּדוּשָׁה אֵין לָךְ דָּבָר מְאֹס וְרִיחַ רַע מִזֶּה. וְשֵׁנוּ חֲכָמִים בְּאֲבוֹת דָּרָב נִחְמָן פ"ח ר' יְהוֹנָדָה הַנָּשִׂיא אוֹמֵר כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו תַּעֲנוּגֵי עוֹלָם הַזֶּה מוֹנִיעִים מִמֶּנּוּ תַּעֲנוּגֵי עוֹלָם הַבָּא וּבְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ כִּי יִשָּׁב עַל הַפֶּסֶק וְתִתְפָּשֶׂהוּ בְּכַגְרוֹ בְּגִין דְּחַד שְׁלִיט יֵצֵר הָרַע עָלֶיהָ דָּבָן נִתְּ אֶתְקִין לִיה וּקְשִׁיט לִיה לְבוּשׁוֹ וּמַסְלָס "בְּשַׁעְרוֹ" הַרְה"ר וְתִתְפָּשֶׂהוּ בְּכַגְרוֹ וְכוּ' מֵאֵן דְּאִיהוּ וְכָאֵה אֶתְחַקֵּן לְקַבְּלִיה וְאֵנָּח בִּיה קָרְבָא וְעַל זֶה כָּתִיב וַיַּעֲזוּבֵם בְּגָדוֹ בְּגָדוֹ נִנָּס וְכוּ' וַיַּעֲרוֹק מִגִּיה בְּגִין לְאַשְׁתַּקָּא מִגִּיה וְלֹא יִשְׁלוּט עָלָיו כו'.

עכ"ר סֵפֶר דָּא גְזִירַת אוֹרִייתָא (דף ו').

אֲזָהָרָה לְחִנּוּךְ בְּנָיו בְּזֶה

גַּם יֵשׁ לְדַרְקָךְ בְּזֶה בְּכֻנִּים הַקְּטָנִים אֲשֶׁר עַל זֶה נֶאֱמַר חֲנוּךְ לְנֶעַר עַל פִּי דְרָבּוֹ גַּם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה כִּי שְׁמַעְתִּי שְׂרָבִים מְשֻׁלָּחִים אֶת יְלָדֵיהֶם הַקְּטָנִים אֶצֶל הַסֵּפֶר וְהַסֵּפֶר עוֹשֶׂה לָהֶן בְּלוּרִיּוֹת, וְעֵין בְּחִינָה אֲדָם כָּלל ס"ו סִימָן ג' וְלֹא־פִרְשָׁא מְאִיסוּרָא אִפִּילוּ קִשְׁטָן שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְחִינוּךְ חֲנִיכִים הָאֵב וְהָאֵם